

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Lukáš Hadrava:

Energetická politika EU a koncept sekuritizace

Označení nějakého tématu za klíčovou otázku evropské politiky bývá hojně nadužíváno, ovšem v případě energetické bezpečnosti tomu tak není. Jde nepochybně o jeden ze zásadních ekonomických a politických problémů, s nímž se státy Evropské unie v současnosti vyrovnávají. Práce Lukáše Hadravy se tak věnuje tématu mimořádně aktuálnímu. Navíc je dává do souvislosti s jedním z důležitých teoretických konceptů, s nimiž obor bezpečnostních studií v současné době pracuje.

Práce vychází z několika výzkumných otázek nastíněných v jejím úvodu, které autora vedou k hypotéze, že v rámci EU „k přijetí energetického balíčku mohlo dojít právě proto, že toto doposud hospodářské téma získalo stati bezpečnostního významu“ (s. 8). Autor se zaměřil na zkoumání časově omezeného úseku, během něhož proběhly na unijní úrovni zásadní debaty k této problematice. Jak již bylo naznačeno, jeho výzkum je teoreticky ukotven v tzv. kodaňské škole bezpečnostních studií a jejím konceptu sekuritizace, který, zjednodušeně řečeno, postuluje, že bezpečnostní agenda se formuje v rámci veřejného (politického) diskurzu prostřednictvím zvláštního typu řečových aktů. Autor na tomto podkladě vybudoval jasný, přehledný a přesvědčivý metodologický postup: Nejprve ověřuje, které složky evropské energetické politiky lze zkoumat prostřednictvím konceptu sekuritizace, přičemž dospěje k závěru, že jde o tzv. pilíře udržitelnosti a zajištění vnějších dodávek. Následně provádí rozbor zásadních diskusí, které se k těmto otázkám na úrovni EU vedly, a dospívá k závěru, že přijetí nové podoby energetické politiky lze skutečně do značné míry ztotožnit s její úspěšnou sekuritizací.

Text by bylo klidně možné označit jako vzorový: po formální i obsahové stránce naplňuje všechny požadované standardy kladené na bakalářské práce. Autor v úvodu precizně formuluje svůj výzkumný záměr, který následně v logických a vzájemně navazujících krocích (viz přechod mezi první a druhou částí práce na s. 18-19) realizuje. Jedním z důvodů takto úspěšného postupu je přesné pochopení teoretického aparátu, s nímž pracuje. Dokumentuje to např. přesné vystižení rozdílu mezi úspěšnou sekuritizací a zavedením mimořádných opatření na jejím základě (s. 16), vymezení základní normy energetické politiky EU na s. 23-24, odůvodnění použití konceptu sekuritizace na s. 25-26, vymezení mezinárodní epistemické komunity jako sekuritizačního aktéra v oblasti změn klimatu (s. 34) nebo vysvětlení řečového (sekuritizačního) aktu z hlediska teoretických východisek kodaňské školy (s. 36). Text organicky propojuje empirickou realitu a aplikovaný teoretický přístup a zejména pasáže věnované rozboru jednotlivých sekuritizačních kroků působí velmi plastickým a dynamickým dojmem. Závěry, k nimž autor dospívá, jsou přesvědčivě odůvodněny, jak dokazuje třeba poukaz na zvláštní legislativní postup při schvalování klimaticko-energetického balíčku (s. 56).

Práce se opírá o množství použitých zdrojů, kde hlavní roli hrají primární prameny, ať již jde o publikované dokumenty EU nebo záznamy proběhnuvší debaty. Je napsána

výstižným, zcela adekvátním jazykem, a až na drobné výjimky není čtenář rušen ani překlepy nebo gramatickými či stylistickými chybami. Splňuje i všechny formální náležitosti (obsahuje anotaci v českém i anglickém jazyce, klíčová slova, anglické shrnutí i původní projekt).

Bez jakýchkoliv pochybností proto práci **doporučuji k obhajobě** a navrhuji ji hodnotit jako **výbornou**. Současně navrhuji autorovi, aby uvažoval o jejím převedení do formy kratší stati, která by mohla být publikována v českém odborném tisku.

V Šanghaji dne 1. 6. 2009